

70è ANIVERSARI REFUGI JOSEP MA. BLANC

Lloc: Refugi Blanc, Vall del Riu Peguera, Municipi d'Espot, Comarca del Pallars Sobirà

Data: dissabte 14 de setembre de 2024

Elaborat per Antoni Olivella i Cunill amb reculls de Butlletins del CEC, llibre del 120è Aniversari CEC, reportatges de la Revista Muntanya i recerques familiars

INFORME HISTÒRIC

JOSEP MA. BLANC I ROMEU

Nascut el 3 d'abril de 1885 i mort el 20 de desembre de 1976

Soci del CEC des de 1923 i, per tant, medalla d'or el 1973.

Fill del Dr. Josep Blanc i Benet, un destacat metge internista, pediatre i higienista català, gran intel·lectual que participava en les tertúlies de la Xocolateria Lluçia Cunill, al carrer del Call 17 de Barcelona. En aquestes tertúlies, hi participaven grans intel·lectuals i artistes com els germans Llimona, Miquel Utrillo, Antoni Gaudí, Alexandre de Riquer, Mn. Torres i Bages, entre molts altres. Aquestes reunions van donar lloc a la creació del Cercle Artístic Sant Lluç l'any 1893, en aquest mateix indret.

El Dr. Josep Blanc i Benet era el besavi dels familiars Blanc que avui ens acompanyen, i la seva germana Maria era la rebesàvia de qui escriu aquestes ratlles, per tant, és un gran honor per a qui us parla.

Parlem ara de Josep Ma. Blanc i Romeu

Important industrial, caçador, excursionista i viatger, es va implicar des de bon començament en les activitats del Centre Excursionista de Catalunya, formant equip sota diferents presidents fins que ho va ser ell mateix el 1935, en el moment en què es consolidava el projecte del primer refugi Josep Ma. Blanc a la vall del Riu Peguera.

També va presidir la Comissió de l'Estudi de la Masia Catalana, creada per Rafael Patxot el 1923, gran mecenes català i soci del CEC, qui també va presidir l'entitat per un breu període, i va ser marmessor de la Fundació Concepció Rabell i Civils.

El 15 de novembre de 1935, en una Assemblea Extraordinària de socis del CEC, Blanc va impulsar la modificació dels Estatuts, modernitzant-los i definint el CEC com a Club Alpí Català i Club d'Esquí de Catalunya, noms que avui perduren degudament registrats i protegits.

Amb l'inici de la Guerra Civil, va marxar d'Espanya, sent substituït com a president accidental per Josep Danés i Torras, l'arquitecte modernista que va col·laborar amb el CEC en diverses ocasions, com en la rehabilitació del Corral del Sitjar, convertit en el Xalet de La Molina, inaugurat el 1925.

Durant la guerra, el CEC va protegir els béns de Patxot, l'Estudi de la Masia Catalana i altres arxius d'entitats que estaven en perill de destrucció.

Després de la guerra, el 22 de maig de 1939, Blanc va ser ratificat de nou com a president del CEC. Un any després, el 9 de juny de 1940, va renunciar a la presidència, i el 3 de juliol va ser elegit Lluís de Quadres i Feliu.

ORÍGENS DEL PRIMER REFUGI JOSEP MA. BLANC (1943)

El 1920, el CEC va presentar un Pla de Refugis al Congrés de la Federació d'Entitats Pirineïstes a Pau, que contemplava 36 refugis. D'aquests, 3 eren guardats, 17 sense guardar i 16 eren refugis lliures, com cabanes de pastor o barraques de muntanya rehabilitades. El pla cobria el Pirineu des del Posets fins al Pertús. Fins al 1950, només se'n van construir 7, a més dels existents abans del 1920, com Ulldeter (1909) i La Renclusa (1916).

Entre aquests refugis, es troben Vallferrera, Restanca, Colomers, Estany Llong, Estany Negre (avui Ventosa i Calvell), Certascan i Josep Ma. Blanc.

El projecte del refugi Blanc va començar el 1930, sota la presidència de Francesc Maspons i Anglasesell, buscant el lloc ideal per a la seva construcció. Es va triar finalment la península sobre el llac Tort de Peguera.

El juliol de 1935 es va definir l'espai, i en l'Assemblea General Extraordinària de l'1 d'agost, Josep Ma. Blanc va ser nomenat president del CEC. Amb l'arribada de la guerra, el projecte es va aturar fins al 1940.

Segons el llibre "Anales del Centro Excursionista de Cataluña", es recullen totes les dificultats per construir el refugi. El lloc escollit el 1935 va continuar sent vàlid.

Es va habilitar un vell camí ramader per permetre el transport de materials, i el juny de 1943 es va fer l'acta de col·locació de la primera pedra. El refugi es va construir en només quatre mesos i es va inaugurar el 10 d'octubre de 1943, amb la presència de Josep Ma. Blanc, Albert Oliveras i altres destacats membres del CEC.

El pressupost inicial de 10.000-12.000 pessetes va acabar ascendint a 30.000 pessetes. L'arquitecte va ser Josep Ma. Ros i Vila, i el refugi, amb capacitat per a 16-24 places, no disposava de sanitaris.

NOU REFUGI JOSEP MA. BLANC (1954)

A finals dels anys 40, Hidroelèctrica de Catalunya va rebre la concessió per aprofitar els llacs i rius de les valls del Riu Peguera i Riu Escrita. La construcció d'una presa va submergir el primer refugi Blanc, i HECSA va construir-ne un de nou, inaugurat el 12 d'octubre de 1954, amb capacitat per a 30 persones.

AMPLIACIÓ DEL REFUGI (2005)

El 2005, es va dur a terme una ampliació del refugi, augmentant la seva capacitat fins a 67 places i millorant els serveis. El projecte va ser liderat per Joan Barceló i Antoni Flo, amb la col·laboració del guarda Xavi Serratosa.

NOTA FINAL

El nom de Josep Ma. Blanc s'ha mantingut des del principi per la seva contribució decisiva a la construcció del primer refugi. El 14 de setembre de 2024, vam celebrar el 70è aniversari del refugi, amb la participació de diversos familiars de Blanc, el director del Parc Nacional i altres personalitats.

Barcelona, 16 de setembre de 2024